

[Thisted Knudsen.]

tale om, og som socialt set er helt rigtig — derom er vi alle enige.

Den stadige stigning i sygehusudgifterne kræver en afgørende ændring i skattegrundlaget i amtskommunerne. Man kan spørge: hvilke andre muligheder har man i amtskommunerne end at forhøje personskat-terne? Jeg har tidligere fremhævet et eksempel, der viser, hvor urimelig og uretfærdig den nuværende tilstand er. En ung mand, der inde i en købstad er ansat i en forretning, og som tjener 6 000—8 000 kr., må gennem sin kommuneskat erlægge måske 100 eller 150 kr. til det sygehus, som han en dag får brug for. Men flytter den unge mand ud i en landkommune og f. eks. bliver ansat som kommis i en brugsforening, skal han ikke mere betale 150 eller 100 kr. til det sygehus, som også skal betjene ham — så er han fritaget. Jeg ville gerne høre, om den højtærede indenrigsminister kunne give saglige, samfundsmæssige argumenter til fordel for en skattepolitik, der har virkninger af denne karakter. Det kunne være interessant at få at vide, om den højtærede minister kunne gøre det.

Derfor kommer man til det resultat, at der i amtskommunen ikke er andre muligheder, når man ikke har indirekte afgifter, end af finde det rimelige og det retfærdige skattegrundlag, og i denne sal plejer vi jo at være enige om, at det må være skat på indtægt. Jeg erkender, at staten må yde sit bidrag til sygehusvæsenet, fordi statens skattegrundlag er rimeligt og retfærdigt, men jeg vil gerne føje til, at vi også i den nuværende situation mener, at forholdet mellem stat og kommuner, for så vidt angår tilskuddet til sygehusvæsenet, bør ind i helt andre og mere faste rammer.

Nu ved jeg, at der er nogle, som mener, at man fremtidig fra statens side også skal yde tilskud til det, vi kalder anlægsudgifterne, forrentning og afdrag af de mange penge, der anvendes i sygehusbyggeriet. Må jeg med det samme — for at der ikke skal være nogen misforståelse — sige, at vi finder denne tanke meget farlig. Det er et sundt princip, at man bygger for sine egne penge, og staten må derfor holde fingrene fra tilskud til sygehusbyggeriet. Kommunerne leder sygehusvæsenet godt;

det må være under deres ansvar, at ledelsen foregår, også byggeriet.

Jeg ser altså sådan på det, at det ikke kan betragtes som værende et urimeligt krav, at man allerede i den folketings-samling, hvori vi befinder os, sammen med den højtærede indenrigsminister bør gøre et alvorligt forsøg på at få nogle af de farligste og mest urimelige virkninger taget bort fra den nuværende form for den amtskommunale beskatning. Jeg håber derfor, at man i det udvalg, som jeg vil foreslå nedsat om denne sag, vil se bort fra skatte-reformbestræbelserne og erkende, at dette problem nu er fremme på en sådan måde, at man kun yder retfærdighed ved at forsøge en tilbundsgående løsning af det.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Hans Knudsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kai Jensen, er syg, skal jeg i hans sted på partiets vegne knytte et par bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Det er som allerede fremhævet en genfremsættelse, og da der igen ændringer er i lovforslaget ud over ikrafttrædelsesdatoen, kan jeg om dets principper blot henvide til de udtalelser, jeg fremsatte ved førstebehandling den 22. november 1955, ligesom jeg kan give tilslutning til de af den højtærede indenrigsminister både dengang og i dag fremsatte bemærkninger.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi hellere ser tilskuds- og refusionsbestemmelserne revideret og udvidet, således som det også fra ministerens side er foreslået, og der er jo også gennem særlige bevillinger af tilskud til sygehusene i de senere år foretaget en aflastning af amternes og kommunernes sygehusudgifter. Det kan efter vor mening ikke være en betryggende ordning af hele dette problem blot at overflytte byrderne fra grundskatterne til indkomstbeskatningen, som det foreliggende lovforslag til-sigter. Det ville give stor ulighed — også stor ulighed fra den ene kommune til den anden.

Jeg anbefalede i sin tid, at lovforslaget blev henvist til skatteudvalget, hvor de samme problemer behandles i en større sammenhæng, behandles netop i den sam-